

tíðindablaðið

sosialurinPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevandi: p/f sosialurin

Fyritakstjórnari og blaðstjórnari: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Bládfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Dagsins parola

oddagrein

ØLL skulu spara er parolan. Og borgarligu stjórnirnar skerja kór lønmóttakaranna. Sum altíð er tað hin minni menti, ið stendur fyri skotum.

PAROLAN er kærkomin hjá kapitalinum, hesum kapitali, sum ongantíð hevur havt so stór milljónaavlop, sum í farna ári.

AT tað er neyðugt at víst verður ansni og hógv við virðinum í samfelagnum er sjálvsagt, men hví skal tað altíð bara verða tann litli maðurin, sum skal gera tað?

LØNTAKARIN skal spara — og tí verður hann eisini beinskerdur av politikanum, samstundis sum hetta krav ikki verður sett yvirfyri kapitalinum við milljónarekordavlopunum. Nei stórkapitalurin sleppur framvegis at hóreiggja sær, sum honum lystir.

EINGIN talar um at leggja band á avlopini, framkomin av samfelagsins sveitta. Eingin talar um at tað

er mest gagnligt fyri samfelagið at tey stóru avlopini eisini skulu bera byrðarnar, eftir förimuni t.d.

ER VERULEIKIN ikki tann, at tað er tí at tað er best fyri kapitalin, at løntakarin skal skerjast. Ikki tí og tað er best fyri lønmóttakaran?

OG ER veruleikin ikki tann, at oyðslusemi fer fram í sama skili, hóast hin minni menti er skerdur, tí tað passar bæði kapitalinum og teimum stýrandi at halda veitslur og forbrúka av samfelagsins sveitta. Almennur peningur og peningur milljónaavlops-fyritøkanna verður í hesum ári sum ongantíð áður brúktur til oyðslukendar útreiðslur, samstundis sum lønmóttakarin verður beinskerdur.

HETTA er so úrslitið av sparilandsstýrinum.á

TAÐ er hóast alt einki lögdi í hesum, hetta er jú veruliga náttúrlúgini hjá teimum borgarligu flokkunum — og tað eru teir, sum landinum skulu eistast at stýra — og lagkøkuna eta, alla sum hon er.

lýsið í sosialinum

Um halgidagslógina

politisk viðmerking

Herfyri stóð grein um halgidagslógina, skrivað av blaðmanni, í Sosialinum.

I heldur glósandi orðlag gjørdi blaðmaðurin sína niðurstøðu, tó at hann átti at vita, at orðlag hansara saktans fór at verða misbrúkt politiskt. I Dimmalætting leygar dagin ger Johs. M. Olsen sær dælt av somu grein, sum hann fær ta niðurstøðu burtúr, at tað er Føroya Javnaðarflokkur, sum hevur sagt støðu sína um halgidagslógina, og at málagníð hjá flokkinum hevur talað.

Sjálvur veit Johs. M. Olsen fullvæl, at hann sigur ikki satt. Men sum demagogikkur er hetta

helst millum meistara-verkini.

Skarnbyttuna halvhir hann nú hann veit at politisku flokkarnir, enná páskaftan, eru bodnir at vera við í einum tjaki um abort og halgidagslóg.

So nú er bólturin kastadur. Men fyri at eingin skal vera í iva um uppskotið um avtöku av halgidagslógini í Danmark, so var atkvøðugreiðslan í Fólkatínginum beint fyri jöl, men lógin var ikki samtykt at avtaka.

Orsøkin var at Javnaðarflokkurin stillaði limum sínum fritt undir atkvøðugreiðsluni.

Hetta fordi við sær, at so mikið nógvir limir av

Javnaðarflokkinum (17) atkvøddu fyri broytingaruppskoti frá justitsministerinum Ninn Hansen, at lógaruppskotið um avtöku ikki varð samtykt.

Uppskotsstíllararnir til lóg um avtöku av halgidagslógini voru annars stuðulflokkarnir hjá sitandi borgarligu stjórnini Radikali flokkurin og Frambudsflokkurin saman við SF og VS.

Málið var annars eftir áheitan frá uppskotsstíllarunum tikið av aftur dagsskrá og er framvegis ikki endaliga avgreitt.

19. mars 1983
J. Lindenskov

Brennistøðin og Sosialurin

Hans Jørgensen, bygðaráðsformaður í Miðvági, finst at oddagreinin í Sosialinum seinasta hósdeg. Hann sigur m.a., at IRF er bygður upp av føroyskum bygðaráðslimum, sum í fullum álvara fara at lyfta føroyska samfelagið upp úr skarninum. Um brennistøðina sigur hann, at best var, um hon hevði verið lögð í Havn: — Men sum kunnugt vil Havnar Býráð hava alt av bygðuttan »lortin«, skrivur Hans Jørgensen m.a.

Tað, sum tú lesur í Sosialinum, er við fáum undantøkum væl undirbyggt og eftirfarandi. Hetta eru tó orð, sum Sosialurin hevur fingið á seg. Í hesum blaði hava tey bestu blaðfólkini havt møguleikan at framvera álitandi tíðindi og blaðgreinir, og blaðið er kent fyri at loysa øllum áskoðanum fram. Men fáu undantøkini eru tess tyngri vígandi í slíkum blaði.

Oddagreinin í Sosialinum nr. 32 frá 17. mars 1983, stendur tverri sum eitt greifligt sár í blaðsins annars so vakra holdi. Her dettur blaðskrivarin júst í somu grøv, sum oddagreinskriverin í hinum blaðinum, júst tað at seta fram pástandir, sum einki hava við veruleikan at gera. Greinskriverin átti at vita, at júst tað, sum hann skrivur er farið ov lætt um at kann, er væl og gjølla kannað.

Veruleikin er tann, at føroyskir kommunalpolitikarar gjøgnum eitt langt áramál hava kannað allar hugsandi møguleikar fyri at loysa rusksurningin í landinum.

Trupulleikarnir eru veruliga so stórir, at eingin kommunalpolitikari hevur loyvt sær at visa hesum frá sær. Kommunurnar hava veruliga eftir förimuni roynt at loysa

spurningin, men sjálvt tær stóru bygdinarugu viðganga, at tær megna ikki at loysa hann til fullar.

Tað var tí ein sjálvsøgd uppgáva hjá Føroya Kommunufelag, at gera útvegir fyri at loysa hetta. Kommunufelagið gjørdi eitt veldugt kanningararbeiði. Alt hatta, sum greinskriverin í Sosialinum heldur er gingið ov lætt um, var kannað út í æsir. Fyrst var sjálvsagt kannað um møguleikar fyri at gera lokalar brennistøðir, í felag ella fyri hvørt økið sær. Funnið var skjótt fram til, at tað var ein dýrari loysn. Kannað var um at gera størri eindir, men tað visti seg við øllum logiskum útrókingum, at jú fleiri økir komu í eina felags brennistøð, tess biligari kundi málið loysast.

Flutningsspurningurin er lættur at loysa á forvarligan hátt. Mær nýtist ikki at fara út í æsir at lýsa søgu IRF's, hon er sera áhugaverd. Hesin felagsskapur er bygður upp av føroyskum bygðaráðslimum, limum, sum í fullum álvara fara at lyfta føroyska samfelagið upp úr skarninum. Allir bygðaráðslimir hava havt góðar møguleikar at seta seg inn í tær kanningar teir hava latið gera, og all-

ir hava havt møguleikar at fáa fullgóðar upplýsingar, áðrenn teir tóku støðu í málinum.

Jú, kæri oddagreinskriveri í Sosialinum, bygðaráðslimir um alt landið hava lagt stórt arbeiði í fyri at loysa dálkingarspurningin í Føroyum á besta hátt.

Flestu kommunufólk eru samd um, at tað er best at loysa hetta málið í felagskapi, og aftaná gjølla kanningar av øllum teimum ivamálum tú setur fram í blaðinum, eri eg komin til, at næstbesta loysnin er at byrja við eini felags brennistøð í Eysturøy, nær fjølbyggt øki, fyri at hava møguleikar at brúka avlopshitan.

Besta loysnin var sjálvsagt at byggt støðina í Tórshavn, men sum øllum kunnugt, so vil Havnar Býráð hava alt av bygðuttan »lortin«, og tí bar ikki til at fáa nakað samarbeiði har.

Tað má sigast at vera hugstoytt, at blaðið, sum annars er kent fyri at undirbyggja sínar greinir og tíðindi væl og virðiliga, fór at fara so lætt um hetta mál, og stoyta skarn yvir tær føroysku kommunurnar, sum leggja stóra orku í, aftur at gera land okkara reint.

Hans Jørgensen

Telefonverkið

Dagblaðið er farið í hernað móti Sólbjørni Jacobsen, stjóra, um figgarligu viðurskiptini á Telefonverkinum.

Har er uttan iva nakað at finnst at; men hvat er nú orsøkin til tað.

Vit minnst væl, at Sólbjørn rópti varskó fyri nú mongum árum síðani, at nakað mátti gerast við telefonstöðina í Havn, tað heila var komið upp í rasshaft. Fleiri hundrad stóðu á biðlista at fáa telefon í landinum, og telefonin, ið var, virkaði als ikki, tá ein hevði brúk fyri henni.

Sólbjørn royndi ferð eftir ferð at sleppa at útbyggja støðina í Havn. Fólkaflokkurin við Essa Arge bleiv við at forða fyri hesum í árávis. Hetta

kostaði nógvan pening, bæði við tapi av inntøkum av samtalum og so prisvækturin hesi ár, ið biðað varð.

Nú er so rokningin komin: alt ein figgarligur ruðuleiki. Dýrt var at biða eftir fólkaflaksmonnum hesi ár.

Eitt vita vit, at var Sólbjørn fólkaflaksmaður, so fekk hann frið. Vit kunna samanbera Strandferðsluna. Dagblaðið var í hernað móti henni, har var alt galið, til Arabo fór í annað starv.

Nú varð vent í holuni. Dagblaðið fór at reypa, hvussu gott alt var farið at gangast nú. Boðað varð frá, um vøksturin í bileggjngum av ferðaseðlum við Smyrli o.a.

I sama Dagblaði er samrøða við Regin á Rógvi um Gullfinn. Hann verður kýndur við silkihandska, hóast har eru nógvar milliðir av skattaborgarans peningi runnir, og hesi streymur man ivaleyst ikki stóða rættuliga enn.

Vita skalt tú, Óli blaðstjóri, óhugnaligar eru tíningar herferðir móti persónum, politisku mótstöðumonnunum títum, og skyldast hesin ruðuleiki oftani sjálvum tykkum.

Við telefonini er kortini tann munur í dag; ein kann ringja og fáa fatur í, tað var ómøguligt, áðrenn Sólbjørn kom til, tað er nú ikki so litil munur kortini.

61-felagi